

Tadeusz Goût, Aleksander Nowak, *Naprawa i wyłączenie spod gospodarki przymusowej budynków uszkodzonych wskutek wojny*. Przepisy. Komentarz. Warszawa 1947. Wyd. Trzaska, Evert i Michalski, str. 40.

Powyższa broszura reprezentuje tak często spotykany w literaturze prawa administracyjnego rodzaj prac, które mają na celu przedstawienie całokształtu przepisów prawnych odnośnie pewnej dziedziny życia publicznego i zaopatrzenie ich komentarzem. Prace takie są bardzo pożyteczne i przynoszą dużą korzyść tak władzom administracyjnym jak i zainteresowanym, z zastrzeżeniem jednak, aby obejmowały całość przepisów dotyczących danej kwestii oraz aby komentarz wszechstronnie wyjaśniał wszelkie wątpliwości, które może nasuwać stosowanie powyższych przepisów w życiu.

Niestety, autorowie omawianej przeze mnie broszury nie spełnili żadnego z powyżej podanych warunków i dlatego pożytek płynący z takiego opracowania jest bardzo wątpliwy.

I tak w części I-szej pracy, która zawiera zebrane przepisy prawne i instrukcje dotyczące naprawy i wyłączenia spod gospodarki przymusowej budynków uszkodzonych wskutek wojny, zostało pominięte rozp. Ministrów: Odbudowy, Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych z dn. 29. III. 1946 r. o zrzeszeniu najemców dla dokonania naprawy budynków (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 86). Stanowi to bardzo poważny brak i podważa wartość podjętej pracy.

Druga część książki jest poświęcona skomentowaniu przepisów prawnych, przytoczonych w części I-szej. Komentarz ten nie jest właściwie komentarzem, którego to terminu używamy do oznaczenia pełnej i wszechstronnej interpretacji nie tylko każdego artykułu w danej ustawie, rozporządzeniu, czy w jakimkolwiek innym akcie prawnym, ale nawet każdego słowa, które by mogło nasunąć jakiegokolwiek wątpliwości przy stosowaniu przepisów prawnych. Komentarz napisany przez Tadeusza Goûta i Aleksandra Nowaka jest właściwie zbiorem luźnych uwag i wskazówek odnośnie przedtem podanych przepisów z tym, że niektóre kwe-

stie zupełnie pomijają, inne traktują pobieżnie, a właściwie żadnej z nich nie rozpracowują w sposób przynajmniej dostateczny.

Jak widać więc z tych uwag omawiane opracowanie nie przedstawia żadnej wartości praktycznej, a tym bardziej naukowej.

Katarzyna Piasecka

Szaflarski Józef, *Zarys geografii gospodarczej ogólnej*. Część I. Kraków 1947. Wydanie drugie. Nakładem Instytutu Wydawniczego „Świat i Wiedza”, str. 464.

Skąpej na ogół polskiej literaturze podręcznikowej z dziedziny geografii gospodarczej przybyła po wojnie praca profesora Józefa Szaflarskiego pt. *Zarys geografii gospodarczej ogólnej*. W krótkich odstępach czasu ukazały się jak dotychczas dwa jej wydania. Jest to wydarzenie godne podkreślenia, szczególnie gdy się zważy, że podręczniki przedwojenne nie były pełnowartościowe, a nadto, że na skutek upływu czasu stały się merytorycznie przestarzałe. Wprawdzie pracy J. Szaflarskiego można by także postawić zarzut, że nie uwzględnia ona w pełni tych zjawisk i procesów, jakie zaszły tak podczas wojny jak i po niej; ale zarzut nie wydaje się w pełni słuszny, choćby z tego względu, że zjawiska czy to produkcji, czy to wymiany z tego okresu czasu należą do zjawisk specjalnych i przejściowych. Przedstawienie zatem najbardziej współczesnych stosunków gospodarczych metodą geograficzną nie będzie możliwe, dopóki świat nie okrzepnie całkowicie po zniszczeniach ostatniej pożogi wojennej i póki nie zestawą się ściślejszych nieco danych statystycznych, ilustrujących te zjawiska. Dobrze się więc stało, że profesor J. Szaflarski, zdając sobie sprawę z tych trudności, ograniczył się do przedstawienia tego, co naukowo nie budziło żadnych wątpliwości.

Merytorycznie natomiast budzą zastrzeżenia niektóre poglądy autora. Nie są to wprawdzie tylko jego poglądy, gdyż reprezentują je niemal wszyscy geografowie specjalizujący się w geografii gospodarczej, niemniej nie można nad nimi przejść do porządku. Autor stoi na stanowisku, rozważając problem stosun-